

jinak správný názor rekursního soudu, že při povolení exekuce nelze zkoumati, zdali povinná strana plnění nebo opominutí jí exekučním titulem uložené již vykonala, čili nic, a zda nárok vymáhající strany jest splněn.

Čís. 13566.

Koncesovaná živnost dopravy osob neb nákladů ve smyslu § 1 zákona ze dne 23. prosince 1932 čís. 198 sb. z. a n. může býti postižena exekucí podle § 331 ex. ř.

(Rozh. ze dne 24. května 1934, R I 541/34.)

Exekuční soud zastavil podle § 39 čís. 2 ex. ř. k návrhu dlužníka exekuci zabavením a zpeněžením dlužníkovy koncese k provozu nájemního auta, máje za to, že jest exekuce nepřípustná podle § 7 zákona ze dne 23. prosince 1932, čís. 198 sb. z. a n. Rekursní soud napadené usnesení zrušil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

Zákonem ze dne 23. prosince 1932 čís. 198 sb. z. a n. byla doprava osob neb nákladů, ať pravidelná nebo nepravidelná, provozovaná po živnostensku motorovými vozidly prohlášena na živnost koncesovanou (§ 1). Předmětem exekuce podle § 331 ex. ř. mohou býti práva, jichž zpeněžení jest možné a způsobilé vymáhanou peněžitou pohledávkou uspokojiti. Že i koncesované živnosti jsou takovými právy a tedy mohou býti postiženy exekucí podle § 331 ex. ř., jde najevo již z doslovu § 341 ex. ř. a jest uznáno jak v judikatuře (na př. o živnosti hostinské rozh. čís. 5239 sb. n. s., o lékárnách čís. 234 sb. n. s., o divadelní koncesi čís. 4539 sb. n. s., o insertní kanceláři čís. 5004 sb. n. s.), tak i v teorii (Neumann Com. k ex. ř.). Tomu nevadí, že § 7 odst. (4) uvedeného zákona prohlašuje tuto koncesi za osobní oprávnění, když neustanovuje, že exekuce na ni je vyloučena. Ustanovení zákona, že převod na jinou osobu ať mezi živými neb pro případ smrti je nepřípustný, že živnost má býti zpravidla provozována jen majitelem koncese a že není přípustno provozovati ji pachtýřem, vylučuje jen volnou disposici povinného s koncesí cestou smlouvy nebo posledního pořízení, ale nelze z něho ještě seznati, že oprávnění povinného má býti spjato tak úzce s jeho osobou, že by jakékoliv zpeněžení cestou exekuce bylo vyloučeno, zvláště když práva druhu zmíněného lze zpeněžiti mimo jiné i vnučenou správou (§ 334 ex. ř.) (srov. rozh. čís. 5439 sb. n. s.). To plyne i z výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 29. března 1933 čís. 9073/1933, k němuž stěžovatel odkazuje a v němž pouze zpeněžení z a b a v e n é takové živnosti propachtováním se považuje za nepřípustné. Není tedy názor zastávaný v dovolacím rekursu správný a dovolací rekurs nemohl míti úspěch, třebaže výrok, že se napadené usnesení zrušuje, neodpovídá jeho odůvodnění, z něhož je patrné, že rekursní soud vlastně napadené usnesení změnil.